

Sähkösanomat

1/01

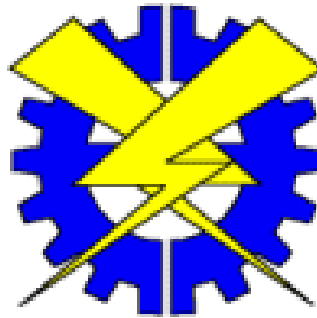
Mitä takki voi tajuta?

Esittelyssä elektroniikan laitoksen älyvaateprojekti

Sähkökilta 33 vuotta

Tunnelmia ja paljon kuvia vuosijuhlista

PÄÄKIRJOITUS

Vihdoinkin. Uudistuminen ei siis monien epäilyistä huolimatta jäänytkään ikuisuusprojektien joukkoon. Monet kerrat sain kuulla, että viimeiset viisi vuottahan on Sähkösanomien jo pitänyt uudistua, miksi se nyt-kään siis toteutuisi. Samoin suurta kritiikkiä on aiheuttanut ainakin vanhempien aktiivien joukossa siirtyminen A4-kokoon. Nyt Sähkösanomat on kuitenkin saanut uuden upean ulkokuoren ja entistä monipuolisemman sisällön, joka toivottavasti palvelee yhä useampia opiskelijoita ja miksei muitakin. Ilman vaikeuksia tai pitkiä päiviä ei kuitenkaan tähänkään päästy. Suuri kiitos kuuluukin koko tekijäjoukolle, joka jaksoi olla loppuun asti mukana, vaikka kaikki ei aina mennytkään niin kuin alunperin suunniteltiin.

Sähkösanomien uudistumisen myötä eräs sen tärkeimmistä tehtävistä on levittää hyvää ja avointa kuvaa Sähkökillasta ja sen toiminnasta koko koulun keskuuteen. Skilta on erittäin aktiivinen kilta, joka palvelee parhaansa mukaan jäsenistöään. Kiltahuoneelle voi aina tulla viettämään aikaa ja kaikkiin tapahtumiin kannattaa ehdottomasti osallistua. Koska jäsenmäärämme on suuri, toivoisi tämän myös näkyvän palveluitamme käyttävien lukumääränä. Skillan kotisivuilta löytyy ilmoitustaulun lisäksi jatkuvasti päivitettyä tietoa tapahtumista ja muusta toiminnasta, ja niitä kannattaakin ehdottomasti säännöllisesti seurata. Kaikki edut kannattaa käyttää hyväksi, vaikka vain halvempien kopiokorttien ja limsan muodossa!

Karkki

Julkaisija:

Sähkökilta
Korkeakoulunkatu 3
33720 Tampere
skilta@ee.tut.fi
http://skilta.cc.tut.fi/

Painopaikka:

Multiprint Oy
Painos 400 kpl

Päätoimittaja:

Karoliina Salminen
paatoimittaja@skilta.cc.tut.fi

Toimittajat:

Merja Tarvainen
Leena Jaatinen
Tommi Uitti
Mirja Kujala
Satu Komulainen
Emilia Olkanen
Meri Partio
Markus Kahelin

Päävalokuvaaja:

Tuomo Karhulahti

Logo:

Iiro Nyqvist

Pääkirjoitus	2
Sisällysluettelo	3
Puheenjohtajan tervehdys	4
Sekaisin Sarista -Opintoneuvojan juttusilla	5
Rankka excu -Riipivä matkakertomus kotimaan pitkältä excursiolta	6
Sopupeliskandaali MM-kyykässä -Jälkipeliä Skillan joukkueen kapteenin kanssa	8
Laitoshoidossa: Elektroniikka -Esittely laitoksen älyvaateprojektista	10
Potut pottuina -Lihapullaresepti	12
Skiltalainen - Urpo vai Turpo -Muiden kiltojen mielipiteitä skiltalaisista	14
Porno ja kaljaa! -Tutkielma kiistellyn taiteenlajin olemuksesta	16
Kovaa peliä kaukalossa -Kaukalopalloturnausmuistio	17
Kurkistus teletappien maailmaan -Uuden koulutusohjelman kuulumiset	18
Skilta 33 wee -Aamuyöllä kumpikin meistä jaksoi vielä juhlia	20
Neverending story part XXIII	22
Sähkökimma & -kundi -Tsekkaa Skillan kuumin kimma ja kuulein kundi	23

Vuosijuhlat s. 20

Älyvaateprojekti s.10

Puheenjohtajan tervehdys

No tervepä terve!

Kostean ja vetisen talven vaihtuessa riehakkaaksi, auringontäyteiseksi kevään odotukseksi käy muutoksen puhuri myös Sähkösanomien sivuilla. Todennäköisesti juuri tällä hetkellä selailet uudistuneen S-sanomien sisäsivuja ja olet lukenut tätä juttua ensimmäisen kappaleen kolmanteen neljännekköön saakka. Jos luet tämän jutun loppuun, niin huomaat, että sivukoko on todellakin muuttunut suuremmaksi :)

Tätä kirjoittaessani elämme viikkoa, jolloin järjestetään Skillan 33-vuotisjuhlat. Jotta tuo vuosiluku havainnoituisi paremmin, niin ajatellaan, että 33 vuoden ajan henkilö X on opiskellut yhdeksän kuukautta vuodessa. Jokaisena opiskelukuukautena hän on suorittanut opintotukeen vaadittavat 2,5 opintoviikkoa, eli yhteensä $33 \cdot 9 \cdot 2,5 = 742,5$ opintoviikkoa. Jaetaan saatu tulos kahdella opintoviikolla, niin saadaan ~371 ov:ta. Yhteenvetona voi sanoa, että jos vuoden ajan jokaisena päivänä korpisoturimme X suorittaisi TitePk:n (2 ov:n kurssi) demot, lukisi prujun ja illalla kävisi tennissä, niin vaadittavat nopat olisivat kasassa. Tiedä sitten, valottiko tämä yhtälö asiaa, mutta sankari X sai täyden sympatiani.

Perinteet ovat kuitenkin Skillassa pitkät ja niiden säilyttäminen niin meille kuin jälkipolville on tärkeää. Yhteislaulanta, jäynäily ja osallistuminen ovat kokeneet pientä takapakkia tänä ämpeekolmosten, nollatoleranssin ja irkkauksen aikakaudella, mutta kurssin kääntäminen toiseen suuntaan, eli Uuteen Nousuun, ei ole muusta kiinni kuin itsestämme. Kun opiskelu/työskentely alkaa olemaan hampaat irvessä vääntämistä, on syytä ottaa irvi hampaaseen ja viritellä tilanteeseen sopiva laulu yhdessä muiden teekkareiden kanssa vaikkapa saunassa. Aito keskustelu ja naureskelu voittaa tietokoneen pikkuriikkisen näyttöaukon tuijottelun milloin vain. Lopuksi sanottakoon, että vaikka maailma muuttuu ja natisee liitoksissaan kiireen puskiessa päälle, niin teekkarin perusolemuksen ei tarvitse muuttua ja natista sen mukana.

Harri vuosijuhlahahjojen kanssa

Loppukevennyks: Skillan kaukisturnauksessa heräsin ajattelemaan sää-ukon touhuja, koska turnausta edeltävällä viikolla saimme 'nauttia' todella kiperistä pakkasista, mutta itse kisasää oli lempeät +3 astetta. Maantiedon tunneilla muuta puuhanneena en tiedä pakkasten kiertokulusta, mutta voisiko olla, että kymmenen vuoden kuluttua joudumme järjestämään helmikuussa kaukisturnauksen tilalla oppopallon Herwannan herruuskiisat? Mene ja tiedä. Niin, heräsin miettimään myös erästä toista ajatusta, kun silmäilin kaukisturnauksen kiertopalkinnon voittajien nimiä. Jokohan ensi vuonna Skilta nousee korkeimmalle korokkeelle? Mene ja tiedä. Jos mestaruudella saisi 371 opintoviikkoa, niin uskoisin Juhani "Tami" Tammin kiinnostuvan joukkueen valmennuksesta. Muutettuna opintotukimarkkoihin 371 ov:ta on noin 0,5-0,9 miljoonaa markkaa (84000-151000 euroa) riippuen asumistuesta miinus verot. Eli tulokseksi saadaan roskalavallinen seteleitä, joka on mielestäni jo kohtuupalkka päivän mittaisesta turnauksesta. Tami, pallo on sinulla.

Sähkösinistä meininkiä kaikille tasapuolisesti, toivoopi

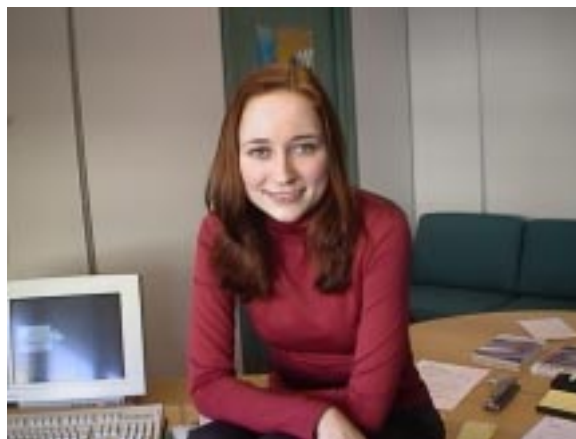
HaRRi

Sekaisin Sarista

Kaksi pientä fuksityttöä kulkee Sähkötalon käytävillä. ”Toinen kerros, C-siipi, huone 204”, soivat ohjeet päässämme... Vielä muutama askel... Odotamme jännittyneinä, mitä tapahtuu, mitä kaikkea saamme selville – olemmeko ihan hulluja ja vain syöksymässä surman suuhun? Onko opintoneuvojanimike vain silmänlumetta tarkoittaen todellisudessa palkkamurhaajaa? Emme tiedä ketään, kuka olisi käynyt opintoneuvojan luona. Emme tiedä, onko kukaan palannut elävänä... Mutta siitä me olemme menossa ottamaan selvää. Aseemme (jona tässä tapauksessa toimii skillan digitaalikamera) laukaisuvalmiina syöksymme huoneeseen.

Huomaamme pelkomme olleen turha. Opintoneuvoja on ihan tavallinen opiskelija, joka neuvoa meitä muita opintoihin liittyvissä kysymyksissä. Opintoneuvoja auttaa esimerkiksi valitsemaan sivuaineita ja sopivia kursseja sekä kertoo niiden sisällöstä. Jos sähkö jostain syystä alkaisi tympiä (mitä ei tietenkään kenellekään tapahdu), voi opintoneuvoja myös auttaa koulutusohjelman vaihdossa. Ja jos opintoviikot eivät riitä opintotuen saamiseen, opintoneuvoja voi auttaa löytämään kursseja, joista saa helposti pari noppaa lisää, tai joita voi käydä illalla avoimen puolella.

Opintoneuvoja-nimikkeen alla piileksii sähköllä Sari Sipola. Hoitsun asu ei kelvannut Sarille joka tahtoi mieluummin siistin jakkupuvun. Siispä Rovaniemen sairaanhoitajakoulu sai jäädä, kun Tampere kutsui. TTKK:lla Sari on ollut aktiivinen alusta asti: piikalikan hommien jälkeen tuli ylennys Skillan emännäksi, ja myös varapuheenjohtajan ja opintovastaavan pestit ovat tuttuja Sarille. Ylioppilaskunnankin toiminta tuli tutuksi OPO- ja KOPO-jaostojen kautta. Vuoden alusta Sari on toiminut opintoneuvojana ja viihtyy hyvin työssään.

Miksi hait opintoneuvojaksi?

- Halusin jatkaa aktiivisena Skillan tehtävien jälkeen ja vaikuttaa asioihin, esimerkiksi parantaa tutorointia. Tutorhaku käynnistyy kevään aikana, joten kaikki asiasta kiinnostuneet tulkaa pistäytymään. Opintoneuvojana oleminen on lisäksi välimaasto opiskelun ja kokopäivätyön välillä.. Tässä saan myös olla paljon tekemisissä ihmisten kanssa. (toim.huom. Sari on iloinen, että työstä saa palkkaakin, mutta senhän me lupasimme jättää kertomatta.)

Mitä opintoneuvoja tekee kun ei ole opintoneuvoja?

- Opiskelee tietysti, harrastaa liikuntaa, ompelee (viimeisin luomus vuosijuhlapuku). Aikaa vie myös Studia Media, mutta onneksi kavereillekin jää aikaa.

Miten pitkälle olet valmis menemään vuoksemme?

- Aika pitkälle. Fysiikantöitä en kuitenkaan rupeaisi tekemään vaikka minua yrittäisi lahjoa suklaalla ja popcornilla, lahjomisen yrittäminen on kuitenkin enemmän kuin sallittua...

Sari aikoo viihtyä opintoneuvojana ainakin vielä vuoden vaihteeseen ja sitten painua dipputyön kimpuun. Vuoden aikana parannuksia on luvassa muun muassa ammattiaineinfoihin, tutorointiin ja opintoppaaseen. Sari toivoo kaikkien rohkaisevan mielensä ja menevän pistäytymään opintoneuvojan luona vaikkei olisikaan kummempaa asiaa. Onnellisena lähdemme pomppimaan kohti uusia haasteita huomattuaamme, ettei opintoneuvoja ollutkaan susi Punahilkana vaatteissa.

Rankka Excu

31.1-2.2.2001

1. Päivä

Klo 7.00 TTKK, Tampere. Lähtö tuli hyvin aikaisin. Sinisiä pisaroita virtasi päämäärä tietoisesti kohti obeliskia. Joku, jonka silmät pysyivät jo auki, saattoi huomata joukossa punaisen, violetin ja turkoosin täplän. Bussi lastattiin makuupusseilla ja virvokkeilla. Moottori alkoi puskea joukkoa kohti...

Klo 8.22 Linnatuuli. Opintomatkan videomateriaali löytyi. Saksalaisen laatutuotannon siivittämänä matka paikasta toiseen sujui kuin rasvattu.

Klo 10.03 ABB, Helsinki. Alkutainnutus aamupalalla onnistui ja suljetussa huoneessa faktaa alkoi virrata aivojen syövereihin. Timanttisuklaiden maku hiveli aistia vielä pitkään.

Klo 11.00 Tuotanto, ABB. Dancer in the dark - tunnelmissa vaellettiin läpi tuotantoalueen ja lopulta saavuttiin Azipod-potkureiden alkulähteille. Taskun pohjalta ei kuitenkaan löytynyt sen vertaa käteisvarantoa, että omaan kesäpaatiin olisi sellainen vempale saatu.

Klo 14.30 Tallinkin satama, Helsinki. Erinäiset ihmiskohtalot odottivat elämänsä jatkumista.

Klo 15.05 Masa Yards, Helsinki. Vatsa kiittää. Merenantimista koostuva alkuruoka ja naudansisäfileinen pääruoka ei jättänyt ketään kurnimaan. Vatsalle muistettiin myös kertoa jälkiruoan avulla, että ruokailu päättyi, kalvorallin ja työntekijöiden hiustyyliesittelyn lomassa.

Klo 16.15 Karibian loistoristeilijä, Masa Yards. Pari johtoa kopsahteli silloin tällöin päähän kierroksen aikana. Komentosillalla saattoi kuitenkin jo kuvitella Azipodien käynnistyvän napinpainalluksesta ja vähäpukkeisten olentojen kirmaavan toistaiseksi olemattomalla laivan kannella. Joku päivä vielä minäkin...

Klo 17.30 Paluu takaisin kylmään todellisuuteen.

Klo 18.37 Pasi Kuikka, Korpi. Sinihaalarisia miehiä oli siistissä rivissä tienpenkassa.

Klo 20.59 LTKK, lappeen Ranta. Tai ainakin siellä päin. Operaatio patjojen valloitus.

Klo 01.00 Paikallinen, lappeen Ranta. Istuntaa, pompintaa, jauhantaa ja hauislihasharjoituksia.

2. Päivä

Klo 9.13 Annoimme aplodit Armatuurille aamupalan antoisista antimista.

Klo 10.37 Bussi. Aamujynkkyjumppaa.

Klo 11.00 Stora Enso, Imatra. Matkalaisissa havaittavissa jokin asteisia väsymyksen oireita. Hippulat vinkui korkealla tornissa ja paperirullat mätkähteli peräjälkeen liukuhihnoilla. Rankan fyysisen kierrosuorituksen jälkeen ruoka palkitsi odottajansa...

Klo 14.15 Imatran Voima, Imatra. Vesivoimalan turbiinien tasaisessa jyllinässä silmäluomet kokeilivat sulkuportin ääriasetoja.

Klo 16.22 CM ja SB yhdistelmän metsästys tuotti tulosta. Bussi lastattiin. Rankan pohjoisin piste oli vielä saavuttamatta. Tähän viimeiseen etappiin valmistautuminen pyrittiin hoitamaan huolella. Sisäinen vuoraus alkoi olla jo hyvässä vauhdissa.

Klo 20.59 Ylioppilaskylä, Jyväskylä. Pakkasherra kalisutti ostoskärryjä. Lillukka avasi ei niinkään lämpimän sylinsä.

Klo 21.30 Lillukka, Ylioppilaskylä. Pikainen puhdistautumisriitti oli suoritettu ja saunanraikkaina alkoi taistelu kohti yöllistä elämää ja keskustaa.

3. Päivä

Klo 10.30 Bussi, Ylioppilaskylä. Yön yli kylmenneissä virvokkeissa olennaisin osa oli kai jäätymättä. KYLMÄ.

Klo 11.05 Enermet, Jyväskylään mlk. Kalvorallin aikana yli 50 %:lla silmät olivat auki! Mittareiden maailmassa sai tihrustaa silmät päästään. Ja lopulta tarjoiltiinhan sitä riisin ystäväillekin jotain.

Klo 14.05 Oritupa, Orivesi. Tunnelma osittain jokseenkin uninen, mutta pirteähköä virkoamista havaittavissa.

Klo 15.02 Kohta TTKK, Tampere. Oli meillä hauska täti taas bussikusskiina...

Klo 15.12 Sähkökilta, TTKK. Poskilihakset nykivät edelleen.

Skillan rankka tarpeisto lisääntyi tälläkin reissulla; lisätietoja Harrilta.(kuvassa helmiotos Skillan käytössä kuluneista poikakorteista)

Sopupeliskandaali MM-kyykässä!

Lauantaina 10.2. pelatussa akateemisessa MM-kyykässä Skillan kyykkäjoukkue tippui jatkosta heti alussa ankarasta taistelusta huolimatta. Joukkueeseen kuuluivat Emppu, Karkki, Joonas ja Krisse. Ensimmäisessä ottelussa vastustajan termospullon taktinen tuhoaminen toi Skillan joukkueelle ylivoimaa tuomarin suhteen, muttei auttanut joukkuetta voittoon asti. Toinen ottelu käytiin ulkomaalaisia vastaan, mutta voitto meni tälläkin kertaa vastustajalle. Myös kolmas ottelu päättyi häviöön kovan työn jälkeen – niin kuin nimettömät lähteet kertovat. Asiaa tutkittaessa nimittäin paljastui, ettei kaikki ollutkaan ihan niin kuin ensivaikutelman perusteella luulisi. Haastattelussa joukkueen kapteeni Krisse, joka ei, ikävä kyllä, saanut luotsattua joukkuetta voittoon.

Miltä nyt tuntuu?

- Kyllä harmittaa. Tämä oli suuri pettymys koko porukalle. Etukäteen luvattu finaali paikka valui käsistä pitkästä treenauksesta huolimatta.

Miten valmistauduite MM-kyykään?

- Muutama viikko ennen kisoja olimme korkeanpaikanleirillä Sveitsissä, missä harjoitelimme ankarasti, minkä jälkeen lensimme suoraan Karibialle viettämään rentoutumisjakson. Valtion tuki onneksi mahdollisti tämän kaiken. Kisapäivänä valmistauduimme keittämällä minttukaakaota.

Onnistuiko harjoittelukausi?

- Kuntohuippu meni vähän pieleen. Korkeanpaikanleirillä saavutimme huippukunnon ja liika tyytyväisyys ennen kisoja alensi mahdollisuuksiamme. Tuomarin lahjonta onnistui tosin loistavasti ja huoltojoukot toimivat hyvin.

Milloin ovat seuraavat kisat?

- KooVeen saunalla syksyllä.

Jatkuuko tiivis harjoittelu vai tuleeeko nyt väliin lepo-kausi?

- Koko vuoden kestävä harjoitteluohjelma jatkuu. Vappuna tulee harjoittelun huipentuma. Kesällä on hieman taukoa, mutta pistoharjoitus juhannuksen tienoilla pitäneen kunnon yllä. Syksyllä harjoittelu jatkuu säännöllisemmin, jotta kunto ei pääsisi tippumaan. Miten aiotte parantaa harjoittelua, jotta ensi vuoden MM-kyykässä oltaisiin mitallisijoilla?

- Koko joukkue matkustaa Goomille loppuviikosta. Nyt osa oli alkuvuikosta ja osa ei ollenkaan. Harjoitteluputki katkesi ikävästi, ja tuli pieni ihmetys kun piti taas tarttua toimeen.

Epäiletkö muiden joukkueiden käyttäneen dopingia?

- Kyllä, vastustajat olivat ilmeisestikin käyttäneet dopingia sotkemalla kaakaota alkoholin joukkoon. Dopingtestejä MM-kyykässä olisi ehdottomasti kiristettävä, erityisesti plasmalääkkeiden käyttöä olisi vahdittava.

Muistitteko huolehtia virvoituspuolesta tarpeeksi?

- Joonas piti hyvin huolen koko joukkueen virvoituspuolesta. Nestetasapainon säilyttäminenhan on erittäin tärkeää. Tauoilla harrastimme myös painoharjoittelua 50:sellä ja harjoitelimme hauiskääntöä että karttu lentäisi. Harjoitustauko painoi kuitenkin liikaa.

Millainen oli joukkueen ryhmähenki?

- Hyvä.

T e i m m e
t u o m a r i l l e
j o p a p y r a m i -
d i n , j o h o n
j o u d u i m m e
l a i n a a m a a n
n a a p u r i -
j o u k k u e e n
v ä k e ä . K a n -
n u s t u s p e l a s i
h y v i n k o k o
a j a n .

Mitä mieltä olet tuomarista?

- Tuomari oli käsissämme koko ajan, vaikka kävi välillä nojailemassa puunrunkoihin ja meni rikki. Tuomari paljastui kaikkien ystäväksi huolimatta siitä että oli korkkilainen. Tuomari itse jopa kommentoi Skillan joukkueen jäsenten olevan parhaat tuomittavat.

Varmat tietolähteet kertovat, ettei Skillan viimeinen ottelu olisikaan ollut niin yksioikoinen kuin joukkueen kapteeni antoi ymmärtää. Peli oli sovittu jo edellisen ottelun aikana, jotta vastustaja pääsisi jatkoon. Kuuleman mukaan Skillan joukkueen jäsenet olivat mukana lahjomassa tuomaria minttukaakaolla, jotta vastustaja voitaisi ottelun.

On olemassa vaara, että tämä sopupeliskandaali heikentää nyt koko akateemisen MM-kyykän uskottavuutta. Tapauksen vakavuutta lieventää kuitenkin onneksi se, ettei vastustajana ollut joukkue selvinnyt jatkoon seuraavista peleistä.

Laitoshoidossa: Elekt- roniikka

Elektroniikan laitoksella, lyhemmin Elellä työskennellään tälläkin hetkellä monien kiinnostavien tutkimusprojektien parissa. Sähkösanomat esittelee tässä numerossa projektia, jonka tarkoituksena on mullistaa vaatteiden maailma.

Älyvaate

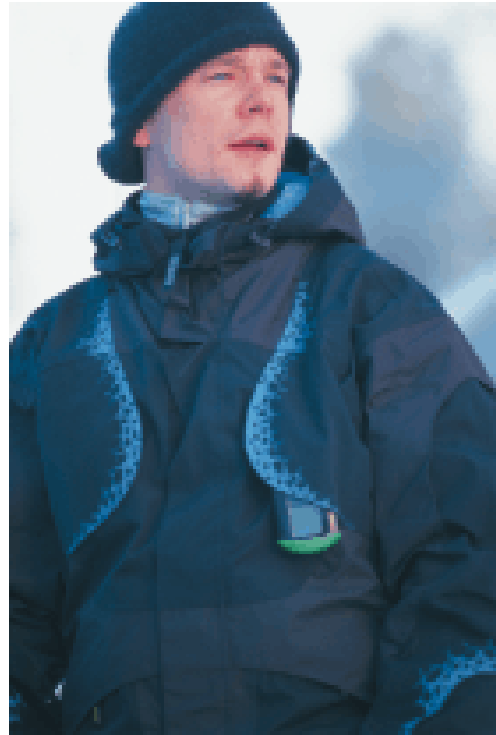
Älyvaatteen tuotekehityshanke alkoi vuoden 1998 syksyllä Reima-Tutan, Lapin yliopiston ja TTKK:n yhteistyönä. Tavoitteena on ollut kehittää älyvaatteita käyttäen elektroniikkaa ja tietotekniikkaa yhdistettynä nykyiseen kuitu- ja tekstiilitietämykseen. Tutkimustyö jatkuu Tekesin julkisen rahoituksen turvin vuoteen 2003, jolloin toiminnan tulisi olla jo itsenäistä ja taloudellisesti kannattavaa. Elektroniikan laitoksen vastuualueena on ollut vaatteiden elektroniikan suunnittelu.

Elektroniikan laitoksen tutkimusapulainen, entinen Sähkökillan aktiivi, Arto Siili, olet mukana kymmenhenkisessä älyvaatteiden tutkimusryhmässä.

Voiko vaatteella olla älyä?

Heh, hankkeemme tarkoituksena ei ole luoda vaatteille mitään ihmisälyyn verrattavaa älykkyyttä, vaan tehdä niistä monella tavalla monipuolisempia. Tähän mennessä vaatteisiin on keksitty liittää taskut, napit, nepparit, vetoketjut ja eipä oikeastaan muuta. Tämä lista on kuin onkin ällistyttävän lyhyt, joten lisättäviä ominaisuuksia ja parannettavaa varmasti löytyy. Lähes kaikki ihmisethän kuitenkin käyttävät vaatteita päivittäin..

Älyvaatteessa itsessään on pääasiassa integroitua peruselektroniikkaa ja esim. kankaaseen on kudottu pienten kuparilankojen verkko - ei siis todellakaan mitään käänteentekevää teknologiaa - mutta suunnittelemamme uudentyyppinen toiminnallisuus saadaan aikaan yhdistelemällä täysin ennakkolulottomalla tavalla jo olemassa olevaa teknologiaa ja liittämällä se vaatteisiin.

Eli mitä on käytännössä saatu aikaan?

TTKK:lla aloitettiin aiheen tieteellinen tutkimustyö jo reilut viisi vuotta sitten ja silloin ensimmäinen lähtökohta oli parantaa vaatteiden perustarkoitusta eli ihon lämpötasapainon varmistamista. Olemme sittemmin tarkoituksenmukaistaneet lämmönsäätelyä erityisesti ääriolosuhteisiin sopivaksi. Esim. vaate kykenee tarvittaessa itseohjautuvasti lämmittämään hypotermian uhatessa, jotta ihminen voisi säilyttää toimintakykynsä paremmin arktisissa olosuhteissa. Vastaavasti liian kuumia kehonosia voidaan jäähdyttää. Toisin sanoen vaate kykenee siis tasaamaan kehon lämpötilavaihteluita täysin itsenäisesti.

Vaelluksilla ja moottorikelkkailussa turvallisuus lisääntyy myös vaatteisiin liitetyn muun laitteiston avulla. Älyvaatteen laitteet voivat esimerkiksi aistia kehon toimintoja ja onnettomuustilanteessa ne voivat suorittaa automaattisesti hälytyksen. Ei-elektronisia lisäominaisuuksia on myös kehitetty, esimerkkeinä mainittakoon magneettitaskut, lumensulatustasku ja hypotermiapussi.

Myöhemmin mukaan on liitetty myös muitakin ominaisuuksia, kuten..?

Kokonaisuuteen on myöhemmin lisätty GPS:ää (Global Positioning System) eli paikannusteknologiaa ja sähköinen kompassi suunnistamista varten, monipuolista tiedonsiirtoa GSM-verkon avulla ja lääketieteellistä tekniikkaa ympäristön ja käyttäjän elintoimintojen tarkkailuun. Esim. USA:ssa on sotilaille kehitetty aluspaita, joka välittää tietoja mm. käyttäjänsä sydänsähkökäyrästä ja pulssista. Tulevaisuuden sairaaloissa voitaneen myös vapautua paikalleen sitovista johdoista, koska älyvaatteet pystyvät lähettämään helposti mitattavista elintoiminnoista langottomasti tietoa valvomoon.

Mitkä ovat mielestäsi hurjimpia visioita?

Japanissa on kehitetty kankaita, joiden kuituihin on lisätty esimerkiksi mansikan tai suklaan tuoksua. Lisäksi vaate voi tarvittaessa vaikka vaihtaa väriä tilanteen mukaan ja myös kerätä itseensä käyttäjän historiaa, jolloin elektronisesti tallennettu ajan patina voitaisiin aina kopioida seuraavaan vaatteeseen jne. Tulevaisuus tarjoaa siis teknisesti aika rajattomasti mahdollisuuksia, mutta kaupalliset realiteetit ratkaisevat monien innovaatioiden kohtalon.

Lopullisena tavoitteena lienee siis saada kehitetyksi tulevaisuuden erikoisvaatteita?

Ei pelkästään. Tavoitteena on saada aikaan joka päiväistä teknologiaa, joka ei sido käyttäjän käsiä tai kuormita näkökenttää tai selkää. Kyseessä on osaksi luonnollinen kehityskulku: "päällä kannettava tietotekniikka" on painavaa ja epäkäytännöllistä, joten tavoitteena on luoda pieniä komponentteja, jotka voidaan integroida saumattomasti yllä pidettävään vaatekertaan, esim. vyöhön. Nykyisen prototyypin ulkonäkö on suunniteltu sellaiseksi, että sen voi pukea päällensä kuka tahansa. Se ei siis pyri olemaan mikään "avaruuspuuku" vaan pikemminkin ihan tavallinen kaupasta ostettava haalari.

Millaista käyttöliittymää asusteisiin on suunniteltu?

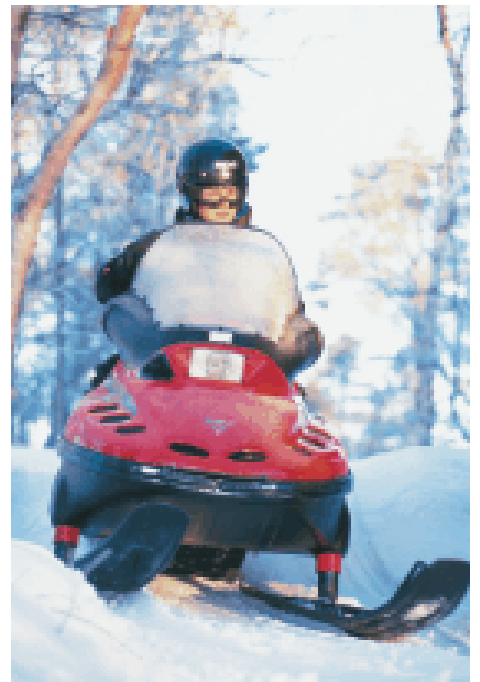
Lähtökohtana on se, että ihmiset kyllästyvät kantamaan jatkuvasti mukanaan monia erilaisia laitteita, kuten matkapuhelimia, tietokonetta, muuntajia, kaapeleita ja kompassia, jolloin niiden käyttöliittymät täytyy yhdistää ensin jollain järkevällä tavalla.

Lisähaastetta tuo se, että (myös humanisteillekin tarkoitettuun) arkiseen vaatteeseen ei voida liittää matkapuhelimen tapaan ulkoisia nappuloita ja näyttöjä, vaan apuvälineitä on pystyttävä ohjailemaan helpommin keinoin esimerkiksi puristelemalla hallintalaitetta. Käyttöliittymä häviää näin osittain olemasta, mutta ainakin käyttäjälle itselleen jää kontrolli siitä, onko vaateen vaatima akku toiminnassa vai ei ja kerätäänkö tietoja vai ei. Varmuus ja yksinkertaisuus ovat erittäin tärkeitä.

Kuinka edistyneitä olette nyt?

Ensimmäinen vaihe projektista on oikeastaan jo takana, ja tulokseksi saatiin tuotettua Reimalle arktisen selviytymispuvun prototyyppi nimeltä Cyberia. Reima onkin sen jälkeen tuomassa markkinoille ensimmäiset yksinkertaiset älyvaatteet, mm. laskettuasun, jossa on hyväksikäytetty jonkin verran kommunikaatioteknologiaa. Olemme aika lailla pioneereja tällä alalla koko maailmassa.

Nyt ollaan siirrytty toiseen vaiheeseen nimeltään TESC (Technologies Enabling Smart Clothing), jonka tarkoituksena on kehittää elektroniikkajärjestelmiä edelleen. Vaatteella voitaneen tulevaisuudessa esimerkiksi paikantaa toinen älyvaateen käyttäjä, lähin tie, taa-jama, poliisi tai sairaala. Käyttäjä voi halutesaan myös käyttää paikallista sääennustetta ja asua saattaa myös tietää kauanko on vielä valoisaa tai kauanko on aikaa auringon nousuun.

Mikä on oma panoksesi tässä tutkimuksessa?

Oma osuuteni tässä projektissa on liittynyt lähinnä vaatteiden akkujen tehonkäytön ja sisäisen tietoliikenteen optimointiin ja mittaamiseen. Pahin ongelma on ollut juuri riittävä virran saanti, sillä akut ovat toistaiseksi vielä suhteellisen painavia käyttötarkoitukseen nähden. Olen tehnyt myös kirjallista selvitystyötä aiheesta diplomityötäni varten ja selvitellet sitä, mitä ehkä voitaisiin saada nykyisillä systeemeillä aikaan.

TTKK:lla projektin johtajana on Jukka Vanhala ja käytännön vastuuhenkilönä Jaana Rantanen. Heiltä voi tiedustella lisätietoa siitä mitä tulevaisuudessa älyvaatteiden parissa aiotaan tehdä. Lisätietoa löytyy myös osoitteista:

TTKK - <http://www.ele.tut.fi/research/personalelectronics/>

Reima Tutta - <http://www.reima.com/>, Smart Clothing; (vaatii väh. Flash 4.0!)

Lapin yliopisto - <http://www.urova.fi/home/ttk/teva/alyvaate.htm>

http://www.urova.fi/home/vies/ajankohtaista/kide/Kide1_2000/cyberia.htm

Muuta

http://w3.verkkouutiset.fi/arkisto/Arkisto_1999/26.marraskuu/alyv4799.htm

http://w3.verkkouutiset.fi/arkisto/Arkisto_1999/3.joulukuu/alyv4899.htm

http://w3.verkkouutiset.fi/arkisto/Arkisto_2000/14.huhtikuu/vaat1500.htm

Potut Pottuina

Muistatko lapsuuden vierailut mummolaan, ja mummon paistamassa leivinuunin ääressä lihapullia? Voin varmuudella sanoa, ettei ole mummon lihapullien voittanutta mutta koska nykyään moni mummo asuu kovin kaukana tai on jo siirtynyt autuaammille ruoanlaittomaille, tulee tämä resepti takuulla tarpeeseen.

Noin 40 lihapullaan tarvitset:

500 g jauhelihaa

1 pussin ranskalaista sipulikeittoa

1 kananmunan

3 rkl korppujauhoja

Kunnon kokki aloittaa ruoanlaiton pesemällä ensin kätensä ja sen jälkeen kietaisemalla ympärilleen mieluiten valkoisen esiliinan. Jos tämä tuntuu liian mahtipontiselta, voit siirtyä suoraan toiseen vaiheeseen: Eli sekoita ranskalainen sipulikeitto ja korppujauhot keskenään ja lisää joukkoon n. 1 ½ dl vettä. Anna seoksen turvota kymmenen minuuttia ja sotke sen jälkeen joukkoon jauheliha ja kananmuna. Näin sinulla on valmiina lihapullataikina, ja seuraava vaihe onkin itse pullien pyörittely. Kostuta hieman käsiäsi ettei taikina tartu kiinni ja aloita pyörittely. Jos tulos ei tyydytä, voit aina aloittaa alusta mutta muista: ei se ulkonäkö vaan maku!

Kun pullat on pyöriteltä, asettele ne leivinpaperilla vuoratulle uunipellille ja anna paistua 225 asteessa hieman yli puoli tuntia tai niin kauan kuin ne näyttävät kypsiltä. Muista käännellä pullia noin kymmenen minuutin välein että ne kypsyvät tasaisesti joka puolelta!

Koska kunnon ystävä kutsuu kaikki kaverinsakin syömään, on syytä keittää lihapullien seuraksi vielä kattilallinen perunoita ettei ruoka lopu kesken. Jos ohje on päässyt hukkumaan, niin löydät sen ohjelmointi I:n prujusta - ja ei kun herkuttelemaan!

Mediaclick Oy

Mediaclick Oy on vuonna 1997 TTKK:n tutkijoiden Hermiaan perustama jatkuvasti kasvava ohjelmistoalan yritys. Yhä edelleen yhteydet korkeakoululle ovat kiinteät ja suurin osa työntekijöistä on sieltä lähtöisin. Nopean kasvuvauhdin myötä toimitilat siirtyivät Ratinanlinnaan viime vuonna, jolloin myös henkilöstön määrä kolminkertaistui. Nuoressa yrityksessä onkin erittäin innostunut ja nuorekas yhdessä tekemisen ilmapiiri, jossa jokainen on sitoutunut työtehtäviinsä

Mediaclick Oy:n teknologia-alusta perustuu hajautettujen järjestelmien arkkitehtuuriin ja sen toimiala on reaaliaikainen kolmiulotteinen grafiikka ja virtuaalitodellisuusratkaisut.

Tavoitteena on muodostaa uudelleen käsitys siitä, mitä tarkoitetaan Internetillä, sillä nykyisellään käyttämätöntä potentiaalia on erittäin runsaasti varsinkin täysin interaktiivisissa palveluissa. Kysyntä ja tarve laajakaistapalveluille on suuri, ja Mediaclick Oy pyrkiikin vastaamaan juuri tähän alati kasvavaan tarpeeseen. Asiakkaina yrityksellä on suuria teknologiayrityksiä sekä teleoperaattoreita.

Uusia osajia kaivataan jatkuvasti lisää erityisesti hajautettujen järjestelmien ja 3D-grafiikan tuntijoista. Takakannesta löytyy tarkempi osoite yrityksen nettisivuille, joista löytyy lisätietoja meneillään olevista sekä jo valmistuneista projekteista sekä yleisesti yrityksen toimialasta.

Skiltalainen - Urpo vai Turpo?

Keitä me skiltalaiset oikeastaan olemme? Millaisia ovat nuo lukuisat ihmiset, jotka ylpeänä kantavat sinisiä haalareita? Koska itse olemme hiukan jäävejä tuohon vastaamaan, päätimme kysyä muiden koulumme kiltojen mielipiteitä sähköteekkareista. Vastauksia tulikin puheenjohtajien välikäden kautta kiitettävästi, tosin useimmilta vasta pienoisen ahdistelun ja kirjallisen huomautuksen jälkeen. YKI:läiset ja TaRaKi:laiset eivät sen sijaan ilmeisesti muiden keskuudessa paljoakaan liiku, sillä heille mielipiteen kirjoittaminen oli ylivoimainen tehtävä. Pienenä yhteenvetona voitaneen sanoa, että koska skiltalaisia on paljon, joukkoon mahtuu jos jonkinlaista koheltajaa. Ei meistä silti mikään hirviön maine yleisesti koulussa ainakaan näiden kirjoitusten perusteella liiku, eli kaikki varmasti uskaltavat ja haluavat myös jatkossa osallistua yhä aktiivisemmin Skillan toimintaan.

Sähköläiset on sitä hauskaa porukkaa, jotka piristävät sähkötalon kiltatoimintaa oman kiltahuoneemme kantaessa nimikettä "suljettu osasto". Leppoisia kavereita tunnutte olevan ja jos jotain teette niin teette sen hyvin. Hienoista tempauksistanne mainittakoon esimerkiksi joulun alla järjestämänne hyväntekeväisyysjuhlat. Huhujen mukaan taidatte kuitenkin olla hieman rikollisuuteen taipuvaisia. Kuulin nimittäin että jotkut olivat yrittäneet ryöstää pankin...(vitsi: hah)

Myönnän, että olen jäänyt koukkuun muutaman skiltalaisen kanssa. Hauskoja heppuja siellä on hemmetisti, mutta mainitakseni muutamia... Wäiski vanha vemmelsääri, Martza kulahtanut vappunaamari, Harri halolla päähän "Kailanto", Joni räppäävä kyykkäjedi, Marko "markku" taidanpa ottaa teekkarisaunan tolpan tänäänkin", ja lista olisi oikeesti loputon...

Naapureina siniset veikkoset ovat keltaiselle väelle erittäin läheisiä, miltei kuin omia kiltalaisia. Onhan meillä paljon yhteistä toimintaa herkkuviini- ja saunakulttuurin muodossa sekä monissa muissakin muodoissa. Suhteemme on varsin kypsä ja pitkälle edennyt. Eihän missään muussa kuin tällaisessa suhteessa lahjoitella lemiä ja porsaita. Jäynäminen on kivaa, mutta skiltalaisen jäynäminen lämmittää mieltä kerta toisensa jälkeen aivan erityisesti, jotenkin se on niin kovin helppoakin...

Pääluvultaan suureen joukkoon, jollainen Skillan jäsenistökin on, mahtuu aina jos jonkinlaista vipeltäjää. Onkin syytä mainita muutamia kieltämättä hyvin intellektuellin ja eloisan jäsenistönne taipumuksista ja viimeaikaisista tempauksista.

- Joukostanne löytyy positiivisella tavalla hyvin eriskummallisia ihmisiä. Eihän se vielä mitään, mutta kahden Skiltalaisen pariutuminen tietää aivoille lopullista narikkareissua.
- Ritariaikaiset turnajaiset tuntuvat olevan kovassa kurssissa yhteisössänne, ainakin aseistuksesta päätellen. Olikohan aseenkantolupa kunnossa ?
- Uskonnollista tai ei, mutta toogamuoti on jälleen kovassa huudossa keskuudessanne.
- Taipumus viuhahteluun on valloillaan. Onko uroillanne oikeasti aihetta/varaa moiseen ?
- Globaalissa hengessä sähkön väki osaa antaa vieraiden valtioiden tunnuksille niille kuuluvaa kunni-
oitusta. RuÅtsillahan ei tietenkään ole mitään tekemistä asian kanssa.
- Kuopion suunnalta keskuuteemme on saapunut terhakkaita opiskelijoita, jotka sähkötekniikan siivellä ovat matkalla mitättömyydestä keskinkertaisuuteen.

Ei ole mitään perusskiltalaista, eli on vaikea luoda stereotypiaa sähköteekkarista. Sähköläiset on reilua väkeä, jotka tykkää elektroniikasta. Skilta on hyvä kakkonen Hiukkanen jälkeen :) ja kyllä hiukkanen Skillan bileisiin voi mennä.

Käytävällä kuultua: On sillä sinihaalarisella muijalla hyvä p*rise. Inside porukkaa Hei niistä on vaikee sanoo mitään, niitä on niin paljon.

Vaikka tilastojenkin mukaan sekä skiltalaisten tapaamistodennäköisyys että näkyvyys on hyvä, oli mielipidetiedustelun saalis yllättävän lauha. Tulokset käyttivät koko skaalan “känniääliöstä” “tosi hyvään tyyppiin”. Skiltalaisten aktiivisuus sekä opiskeluissa että opiskelijaelämässä on kuitenkin selvästi pistetty merkille. Esimerkkinä lainaus positiivisimmasta päästä, jonka mukaan “Sähköläiset ovat mukavia, hyvännäköisiä ja seksikkäitä!”. Kuulostaako tutulta?? ;-)

Skilta matkii Korkkia, mutta on silti rakas perivihollinen. Sähköläisillä pyörii vain elektronit mielessä ja he menevät Nokialle töihin tekemään jotain sähköhommia. Ovat he kuitenkin avoimia ja rehellisiä, sillä skiltaanhan on helppo päästä, vaikka se onkin kiinni (avoimuus). Skillassa on kauniita tyttöjä, mutta kritiikkiä ei keestetä. Eivät he paljon eroa korkkilaisista, pikkusukulaissieluja, vaikkakin epäsosialisempia. Heillä on kova hinku töihin ja opiskeluun. Ovat aktiivista porukkaa, perinteisesti ainakin fuksit erittäin aktiivisia.

aitille terkkuja

Niitä (=sähköläisiä) riittää kaikkialle ja on niin v***n paljon, että onhan se tultava toimeen ;) Uitin Tommi on ihan hyvä jätkä. Sähköpaimenilla pysyy lehmätkin laitumilla ja sähköön haalarit voisi vaihtaa trabantin sinisiksi. Liikuntavastaava on ihan hyvännäköinen. (Vanhan hallituksen vahvimman osan viralliset mielipiteet) Osa porukasta koki olevansa jäävi kommentoimaan, kun on liikaakin ns. sisäpiirin tietoa ;)

Sähköteekkareille on hankala luoda minkäänlaista stereotypiaa. Joukkona te olette jossain määrin hieman sisäänpäin lämpeneviä, minkä huomaa vaikkapa saunailloissanne. Joskus tätä pidetään ylimielisyytenä. Sähköteekkarit ovat pääosin vallan hauskoja kavereita. Ei hirveitä ryypäjiä ja rällästäjiä tai nurkkiin kuseksijoita, tosin pahoja ylilyöntejäkin(tm) on paikkapaikoin nähty. No, suureen väkimäärään mahtuu paljon ihmisiä.

Skiltalaiset ovat aktiivisia järjestöihmisiä. He tykkäävät touhuta erilaisissa nakeissa ja välillä siemailla kaljaa. ;) Tietenkin nämä aktiivit ovat vain pieni osa kiltalaisia, mutta sitäkin edustavampi ja näkyvämpi.

Porno ja kaljaa!

Porno on trendikästä. Kotimainen seksiä tihkuva elokuva Levottomat ja TVTV:n Pornostara, puhumatta-kaan pari vuotta sitten julkisuuteen ponnahtaneen seksi-ikonin Henri Saaren touhuilusta, dokumentoivat aikaamme. Ajan hermolla pysyvä Sähkösanomien toimitus halusi luodata genren ytimeen. Koulumme opiskelijoiden syvien rivien joukosta löytyy kolme salskeaa nuorukaista, joiden perustama elokuvakerho on omalta osaltaan perehtynyt pornokulttuuriin. Pääsimme mukaan katseluiltaan seuraamaan ”kevyttä luontodokumenttia”.

Pakkasesta - tai lievistä hämmentyneisyydestä johtuen kasvomme hieman punoittavat saapuessamme melko neitseellisinä pornon katsojina katseluillan tukikohtaan. Aiemman päiväkahvituokion hedelminä olemme saaneet jo toki tietoomme yhtä sun toista elokuvakerhon toimintatavoista. Hieman kärjistäen kerhon syntymisidea juontaa juurensa siitä, että maanantai- ja tiistai-iltoihin ei usein bileitä ole, ja viriilit silloiset fuksipojat kaavailivat jonkinlaista yhteistoimintaa noiden arki-iltojen iloksi. Pornofilmit tulevat joka pojalle armeijassa tutuksi - näin naispuoleisia aina valistetaan - joten siirtymä iltamaohjelmaksi oli luontainen. Meille kylläkin vakuutetaan myöhemmässä vaiheessa, että muunkin tyylinen elokuvatuotanto kuuluu valikoimaan. Kerhon ideologiana on hauskanpito ja sen rento toteutus; siksi minkäänlainen rekisteröityminen tai muu muodollisuus ei ole ainakaan vielä tullut kyseeseen. Pornostaran juontajan kunniajäseneksi ottaminen on tosin ollut esillä, perusteena loistava retoriikka elokuva-arvosteluissa. .

Ryhmä identifioituu siis omien sanojensa mukaan pseudokerhoksi, johon tällä hetkellä kolmen perustajajäsenen lisäksi kuuluu yksi kokeilujäsen. Illanviettoon kuuluu tietysti juotava, joka ainakin tämän illan osalta vaikuttaa olevan olut.

Meille tarjotaan oitis aitiopaikat opiskelijakämpän videokatsomosta. Ruudussa pyörii jo ensimmäinen filmi. Yllätymme dialogin paljoudesta, ja meille kerrotaan, ettei se aina ole itsestäänselvyys. Kestää monta minuuttia, ennen kuin naisvängin ja vanginvartijan himot heräävät. Toisaalla sihteeri lieventää stressaantuneen pomonsa paineita. Tähän väliin on syytä selvittää pornonkatseluetiketti: äänetön kuva, taustalla vaihteleva musiikki, kädessä se olut ja vireillä hilpeä keskustelu. Samalla, kun luemme kuvaruudulta tekstityksen ruotsinkielisiä rivouksia, korvissa soi J. Karjalaisen ”Hän”... Välillä kelataan eteenpäin tai sitten katsellaan huippukohtia kuva kovalta hidastettuina.

Filmit vaihtuvat fiiliksen mukaan: saamme nähdä miestä ja naista edestä, takaa, sivulta, yhdessä ja erikseen. Alamme saavuttaa jonkinlaisen turtumuksen tilan; jatkuva edestakais- tai ylösalasliikkeen näkeminen saa tajunnan seisahtumaan. Kokeneemmat isäntämme kertovatkin, että paria tuntia pidempään kestävä katselu on tuskin siedettävää. Taannoinen 24:n tunnin pornomaratoonin oli ottanut vähän liian koville.

Seesteisen vaiheemme hellittäessä kirpoaa ilmoille vielä hieman syvällisempää pohdiskelua pornon syvimmästä olemuksesta. Pojat eivät henkilökohtaisesti mitään suurta henkistä kokemusta pornon katsomisesta hae, vaikka huomaavatkin sen tuoneen ehkä jonkin verran vapautuneisuutta heidän olemuksiinsa. Henkilökohtaiseen seuraelämään ei myönnetä olevan ratkaisevaa vaikutusta; elokuvia katsellaan porukalla lähinnä huvittunein mielin. Olemme kuitenkin yhteisesti sitä mieltä, että pornon katselu on täysin hyväksyttävää. Joku pojista tosin huomauttaa naisten osan kuvapätkissä jäävän usein melko objektimaisiksi.

Pornon sosiologisia aspekteja punnitessamme emme kuitenkaan pääse sen syvemmälle, että haittavaikutukset kohoavat tuskin väkivallan aiheuttamien haittojen tasolle.

Kun kaikki ovat saaneet kylliksensä, jatkavat pojat vielä Apinaan. Me puolestamme tallustelemme koteihimme, ja olemme tyydyttyjä: olemmehan kohdanneet erästä ilmentymää siitä luontaisen alkukantaisesta, josta teekkarikulttuurinkin huumori niin usein on peräisin.

P.S. Elokuvakerhoon voi ottaa yhteyttä osoitteeseen elokuvakerho@suomi24.fi kautta.

Kovaa peliä kaukalossa

Muutamasta positiivisesta (ilman) lämpöasteesta huolimatta Skillan perinteinen kaukisturnaus pelattiin 15.2.2001 Hervannan Ammattikoulun kentällä, mitä nyt jään ja pelaajien kunto iltapäivästä alkoi olla jo hieman finaalisissa. Ilmeisesti proteiini- ja hiilihydraattitankausta makkaran ja oluen muodossa eivät olleet nauttineet kuin tuomarit.

Aamupäivällä kisajärjestäjienkin saapuessa paikalle tilanne näytti ensimmäiset puoli tuntia hieman heikolta, sillä Tarakin joukkue oletettavasti kesäisen sään seurauksena oli päättänyt jättää tulematta ja samalla ilmoittamatta Skillan liikuntavastaavalle. Turnausta siirtämällä puolella tunnilla ja supistamalla ykköslohkoa, pääsivät lopulta excursoryhmä Cagen ja Indecsin joukkue pelaamaan YKI:ä vastaan. Skilta pääsi näyttämään häikäisevät pelitaitonsa klo 11.30 TiTeä vastaan antamalla TiTen viedä niukan voiton. KoRk ja MIK saapuivat myös paikalle, MIK:in joukkueen ollessa kylläkin aika vallaton sekajoukkue. Piste-pörssi sekosi muutaman pelaajan pelatessa useammassa joukkueessa.

Välieristä Cage/Indecs siirtyi Skillan kanssa pronssiotteluun, valitettavasti tosin maaliero kääntyi yhdellä Indecsin hyväksi Skillan menettäessä keskittymiskykynsä ja taktiikkansa sekunnin murto-osiksi. Finaaliin pääsivät TiTe ja KoRk, jossa ratkaistiin lopputuloksella 1-2 kiertopalkinnon siirtäminen viime vuoden voittajajoukkueelta Indecsilta koneenrakentajakillalle.

Lopputuloksesta huolimatta koko turnaus oli varsin onnistunut, sää oli poutainen ja tunnelma varsin erinomainen. Tästä tietysti erityiskiitokset Blebeijeille, jotka kunniakkaasti ja huumorilla hoitivat tuomarointitehtäviä unohtamatta Skillan mainiota emäntää, isäntää, piikalikkaa ja renkipoikaa.

Turnauksen voittajajoukkue

Kurkistus teletappien maailmaan

Koulumme erinäisissä tapahtumissa on melko tiheään ollut syksystä asti havaittavissa turkoosihaalarisia tyyppejä, jotka kenties vaikuttavat jokseenkin outolinnuilta perinteiseen väriskaalaaan tottuneille. Suurin osa on ehkä myös kuullut puhuttavan teletapeista; niille, joille käsite yhdistyy puhtaasti lauantiaamujen viihdetuokioihin, voimme kertoa, että puhumme nyt uuden koulutusohjelman, Tietoliikenne-elektroniikan, Tele:n opiskelijoista

Teletapin kohtaaminen herättää kysymyksiä, pelottaviakin. Minkälaisia mutaatioita ilmenee, kun risteytetään sähkö- ja titeopiskelija? Millainen kohtalo odottaa ensimmäisiä koeyksilöitä? Kaappaako Tite lopulta Teletapit, johtoakin kun pitää titen laitoksen proffaa? Rauhoitumme, ja lähestymme teletappidilemmaa haastatellen sekä proffaa että paria Sähkökillassa kääntämässä käynnyttä Tele:n fuksia.

Mies kaiken takana

Tele:n koulutusohjelman johtaja **professori Jari Nurmi** on mukava mies; nauraa usein ja vastaa tyhjentävästi kysymykseen kuin kysymykseen. Hän viihtyy akateemisessa ympäristössään. Täällä aikataulut ovat jossain määrin väljemmät ja rahallisen vasteen tuottaminen ei ole niin kiivasta, kuin yritysmaailmassa, josta hänellä toki on lähes neljän vuoden kokemus. Opettaminen on ihan mukavaa, mutta suurin osa ajasta menee vastatessa yhteensä seitsemästä tutkimusprojektista. Kontaktia opiskelijoihin hän pitää hyvin positiivisena asiana, ja esimerkiksi niiden opiskelijoiden kysymyksiin, joita tutkimusasiat kiinnostavat, hän mielellään vastaa huoneessaan HC326. Varsinaista vastaanottoaikaa ei ole, joten kannattaa lähettää ensin sähköpostia.

Miten Nurmi on sitten päätynyt Tele:n keulakuvaksi? Kaikki alkoi noin puolitoista vuotta sitten, kun pieni ryhmä proffia, joiden ydin oli titeläisiä, rupesi kehittämään uutta tietoliikenne-elektroniikan koulutusohjelmaa, jonka tuottamille osajille olisi ilmiselvä tarve. Nurmi oli porukan sihteeri ja oli lopulta lähes parhaiten perillä asioista. Koulutusohjelman johtajan titteli vyöryi siis hänelle kuin itsestään. Ei sillä, hän vakuuttaa Tele:n johtajuuden olevan lähellä sydäntä, vaikka sivutoimi onkin. Tele:hän on siis lajinsa ainoa (täysin vastaava) edustaja, ja yhteistyötä pyritään tekemään niin kansallisesti kuin kansainvälisestikin.

Tele on siis sekä titen että sähkön alla, ja tähän Nurmi povaa muutosta; mitä, sitä hän ei osaa sanoa. Kuvitelkaa itse, tuplabyrokratiaa! Opinto-opasta vilkaistessa tosin huomaa, että ammattiaineet ovat sekä titen että sähkön valikoimista. Erottavana tekijänä kaikista muista on se, että Tele:n opiskelijat ohjataan alusta asti suoraan alansa putkeen, eli tietoliikenteen toteutusosajiksi. Tämä ei välttämättä kuulosta pahalta tässä kaaoksen maailmassa. Koulutusohjelman rakenne saatiin Nurmen mukaan kasaan nopeasti, ja se on peruseriaatteiltaan melko valmis. Nurmi uskoo toiminnan laajentuvan; tätä tukee jo se, että ensi vuonna fukseja otetaan 80, lähes tuplasti. Toteutumisen onnistuneisuutta kuvanee myös se, että Tele:n pienryhmäopetuksen tulokset eroavat Sähköpiirin rinnalla positiivisesti muista fukseista. Nurmi kehuukin Tele-fuksien olevan lupaavaa ainesta. Hän on pyrkinyt olemaan jonkun verran mukana fuksien toiminnassa, ja sanoo muutaman nimenkin jääneen mieleen. Koulutusohjelma profiloitiin alun perin abeille, mutta jos on valmis hankkimaan koulutusohjelman vaatiman pohjan, on periaatteessa mahdollista päästä siihen mukaan.

Tele-pioneerit Pekka, Juuso ja Otto

Kolme kemian harkoista juuri palannutta Tele-fuksia vakuuttavat olemuksellaan. Opiskelut sujuvat ja tulevaisuus näyttää hyvältä. Ainoa asia, mikä ainakin Pekkaa ja Juusoa harmittaa vähän, on se, että armeijaan lähdön takia ei voi olla täällä ensi vuonna! (Otto passaa vielä sovinnolla.)

Poikien Tele:lle hakeutumisen taustalla olevia syitä ei tarvitse kauan miettiä: Pekan ja Juuson vakuuttivat abeille suollettu propaganda, ja lisäksi aavistus, että kohtalaisen uutena ja tuntemattomana koulutusohjelmana sisäänpääsy saattaisi olla helpompaa. Otto on tosin sitä mieltä, että hänen päätöksensä ratkaisi puhtaasti koulutusohjelman hieno nimi... Jotain kiinnostusta itse alaankin ehkä on, sillä hän vielä lisää: ”ei tarvi lukee voimavirtasysteemejä”. No, tärkeintä on, että pojat viihtyvät edelleen ja valinta tuntuu aivan oikealta.

Mitään negatiivista ei poikien suusta siis kuule. He ovat olleet hankkimassa haalareita ja mukana Turkuun suuntautuneella exculla. Yliopistolla ja Telestellä vierailusta ei irronnut mitään julkaisukelpoisia yksityiskohtia, mutta pojat kertoivat yllättäneensä Telesteen psykologin heitä tarkkailemasta illanvieton aikana. Pippalot ja saunaillat on koluttu, mutta opiskelullekin on siis uhrattu aikaa. Pienryhmäopetuksen tuomaa tiivistä yhteishenkeä pidetään hyvänä.

Viimeiseksi täytyy vielä kysyä, tuntevatko he Skillan vai Titen enemmän omaksi killakseen. Vastaus on selkeä: Skillan toiminnassa on oltu enemmän mukana. Tähän saattaa tietysti vaikuttaa se, että niin Tele:n opetus kuten upouusi kerhuhuonekin on Sähkötalossa. Mutta kuitenkin, Skiltaa ja sen tutoreita kehutaan.

Sähköjohtopäätökset:

Risteytyksen vaikutukset ovat pelkästään positiivisia. Lajien välinen geenivirta koituu kumpaisenkin lajikannan eduksi ja näin pystytään minimoimaan liian spesifisesti keskittyneen jalostuksen mukanaan tuomat haitat. Mitä TTKK:n teletappikannan uhanalaisuusriskiin tulee, voimme vahvasti otaksua luonnonvalinnan olevan näille loistoyksilöille suosiollinen. Viimeisenkin uhan voimme mielestämme karistaa (ja keskittyä toipumaan doping-järkytyksestä sekä spekuloidaan K-kaupan sikanaudassa piileviä vaaroja): Tele:a tuskin epäilyttävin aikomuksin kukaan kaappaa, elleivät he sitten joukolla nouse jonkin itään päin suuntaavaan lentokoneeseen. Ja vaikka Tele:n kohtalo titen osastolle johtaisi, sehän tarkoittaa vaan lisää paperihommia niille.

Otto, Juuso ja Pekka

Skilta 33 wee

Kun mä fuksina tänne taapersin, en tiennyt mikä vuosijuhla on. Fuksi olen edelleen mutta nyt tiedän ainakin sen, että vuosijuhlissa osataan todellakin juoda ja nauttia nuoruudesta!

Juhlinta aloitettiin perinteiseen tapaan kokkareilla, minkä jälkeen siirryttiin varsinaiseen pääjuhlaan Tampereen Suomalaiselle Klubille. Alkuillasta meno oli vielä melko rauhallista mutta kuten tunnettua, tunnelma kohosi suorassa suhteessa nautitun alkoholin määrään. Osa Skillan johtohahmoista näytti ansioituneesti esimerkkiä, mihin saattaa tosin olla osasyynä se, että he olivat ”onnettomuudekseen” joutuneet yo-kunnan kanssa samaan pöytään ja saaneet lahjoituksena pullollisen Koskenkorvaa...

Pikainen galluppi juhlayleisön keskuudessa osoitti, että kaikki viihtyivät loistavasti, vaikka muutaman korkkilaisen suunnalta kuuluikin nurinaa siitä, että heidät oli eristetty toiseen huoneeseen. Olen valmis uskomaan, että kyse oli lähinnä tilanpuutteen sanelemasta ratkaisusta mutta toisaalta ottaen huomioon sen äänimäärän, mikä heistä lähti, oli ratkaisu suhteellisen viisas.

Pääruoan jälkeen muiden kiltojen edustajat luovuttivat päivänsankarille lahjansa hienojen puheiden säestämänä. Skillan kiltahuonetta koristaa nykyään ainakin uusinta uutta oleva digi-TV ja vielä tyhjiöllään oleva ”uima-allas”. Osa lahjoista jaettiin jo kokkareilla, ja ainakin Oulun sähköteekkareiden edustaja ”Safka” oli mielissään siitä, että heidän lahjansa sai osakseen jopa hyväntahtoista naurua.

Ohjelmaan kuului lisäksi muuanmuassa seremoniamestarin puhe naiselle, minkä jälkeen herrasmiehet sulostuttivat iltaa komealla laulullaan ja ojentamalla naiselleen useimmissa tapauksissa kauniin ruusun

Sitten olikin aika laittaa jalalla koreasti orkesterin säestyksellä. Vaikka osalla juhlaväestä oli siinä vaiheessa iltaa jo hieman vaikeuksia koordinoida liikkeitään, se ei kuitenkaan haitannut menoa

Ihmisten positiivisista kommentista ja yleisestä tunnelmasta päätellen pääjuhlan järjestäjä oli hoitanut hommansa kunnialla, vaikka itse olikin jossain vaiheessa iltaa hieman estynyt ottamaan osaa yhteiseen ilonpitoon...

Oli aika siirtyä jatkoille lääkiksen opiskelijoiden omistamalle Amos-klubille. Paikalle oli järjestetty bussikuljetus, ja erään kommentin mukaan linjuriautossa oli sillä kertaa enemmän tunnelmaa kuin Helsingin yöbusseissa, mikä pitää varmasti paikkansa!

Jatkopaikan valinta oli monen mielestä onnistunut, ja olipa muutama sitä mieltä, että Amos-klubi vie voiton jopa omasta teekkarisaunastamme! Tarjolla oli ruokaa ja juomaa ja hyvää musiikkia. Aluksi musiikista huolehti L.A. Place ja sen jälkeen Skillan oma DJ siivitti juhlijat välillä jopa hurjaan letkajenkkaan. Olisivatkohan vaan pomppimiset jäänet vähemmälle jos olisivat tienneet, että ohuen laualattian alla oli vanha, syvä uima-allas...

Jossain vaiheessa yötä alkoi väsymys ja muutamat muut siihen ajankohtaan ja nautittuun alkoholimäärään oleellisesti kuuluvat oireet painaa osaa juhlijoista ja väki alkoi vähetä tasaiseen tahtiin. Tunnelma ei siitä kuitenkaan kärsinyt eikä klubi näyttänyt missään vaiheessa tyhjältä. Itse asiassa siinä vaiheessa yötä juhlinta oli jo sen tasoista että yksi kuva kertoo enemmän kuin tuhat sanaa...

Kaiken kaikkiaan vuosijuhlat olivat mielestäni - ja tuskin olen tässä asiassa yksin - erittäin onnistuneet. Lainatakseni Otaniemen sähköinsinöörin SIK:in edustajan sanoja: ”Oli meilläkin tässä vähän aikaa sitten killan 80-vuotisjuhlat mutta ei siellä kyllä näin hauskaa ollut!”

Neverending Story

Part XXIII

... ja löytääkin keittiön pimeältä puolelta pizzauunin. Sakarin kuulema outo vaikerrus ei kuitenkaan kuulu Metosmatic pizzauunista vaan jostain sen alta. Sieltä kaiken pölyn, jauhojen ja salamisilpun seasta Sakarin onnistuu vaivoin vetää esiin vikisevä mytty. Sakarin raahatessa liinakääröä tarjoilutilan puolelle ynähtely vaimenee hiljalleen, loisteputkien kelmeän valon pirstoutuessa pitkin puuvillakankaan ja tomaattimoskan tahraamaa olemusta.

Lähemmässä tarkastelussa mytty paljastuu kokinhattuun ja useaan esiliinaan kääriytyneeksi mieheksi. Ilmoille hahmo ei saa enää kuin syljen säestämää tuhinaa. Sakari tekeekin nopean ja varsin täsmällisen diagnoosin todeten miehen olevan pizzeria Agadirin omistaja sekä toimitusjohtaja Jorgos. Kaikki maallinen järki näyttää kaikonneen tästä elämän hyljeksimästä pizanzaipastajasta. Määdäntyneeltä valkosipulilta lemahtava, tummakulmainen Jorgos on ilmeisesti muinaisen egyptiläiseen tapaan repinyt vaatteensa ja sirotellut hiuksiinsa tuhkaa, osoittaakseen suurta kärsimäänsä kurjuutta. Nykyaikainen Metos pizzauuni kuitenkin kun toimii sähköllä on välimerenmies joutunut näköjään korvaamaan tuhkan durumvehnäjäuholla. Sakari ei pienestä häkelly vaan ryhtyy oitis tilanteen vaatimiin toimiin. Avokämmenellä suoritettu järjenpalautus osoittaa toimivuutensa kolmannentoista läimäytyksen jälkeen ja Jorgoksen hengitys tasaantuu kuin taikaiskusta. Myöskin suusta valunut vahto on kadonnut kastellen samalla Sakarin paidan ja napanöyhtämme Furryn. Kokinhatun jäänteet kiertävät iloista kehää katonrajassa tuulettimen siivellä. Jotta tilanteeseen saataisiin hallinta takaisin, esittää Sakarimme rauhoittavan kysymyksen:

- Mitä v...ttua nää karvanaama vikiset ?

Jorgos ponnistaa jaloilleen ja suuntaa kohti myyntitiskiä. Alakaapista kaivautuu esiin pullo pihkanmakuista Retsinaa josta kreikkalaismiehemme vetää suomalaiskansalliset kaarihuikat. Istuuduttuaan hän alkaa kertoa...

-néro-

Sähkökimma ja Sähkökundi

Mildos

Mikontalo/Laihia

20v.

173/65

Harrastukset: palloilu

Mieliruoka: currykaalihöyste (Juvenes)

Koulutus: sähkötekniikan yo

Tulevaisuuden haaveet: korpivaellus

Lempiväri: fuksi(a)

Idoli: Minni Hiiri

Miesihanne: itsevarma, älykäs, hyvännäköinen, itsevarma

Intohimo: nahkatarvikkeet

Wäiski

Lukonmäki

23v.

195/74

Harrastukset: kalastelu

Mieliruoka: sushi

Koulutus: tietotekniikan mekaanikko, sähkötekniikan yo

Tulevaisuuden haaveet: suuri purjevene Karibialla

Lempiväri: sähkönsininen

Idoli: David Hasselhof

Miesihanne: hieman kaljuuntuva, rinta-karvainen, pienipyllyinen

Intohimo: rinnat

Sinustako Sähkökimma/ -kiltsi?

Jos olet vähintään 17-vuotias ja kamera rakastaa Sinua, lähetä meille sekä kasvo- että kokovartalokuvasi. Otamme yhteyttä jos haluamme sinut kuvauksiin. Sähkösanomat ei maksa palkkiota eikä ota vastuuta kuvien aiheuttamasta kohusta.

